

Reproduïm les resolucions aprovades per unanimitat en el VII congrés d'Intersindical Valenciana celebrat a Gandia el 21, 22 i 23 de novembre de 2025.

1. Resolució per la convocatòria d'eleccions al País Valencià

El VII Congrés de la Intersindical Valenciana celebra que Mazón ha sigut obligat a dimitir per la pressió del poble valencià organitzat que ha eixit massivament al carrer. La nefasta gestió per part d'ell i tot el seu Consell durant el 29 de octubre del 2024, els dies anteriors i els mesos posteriors, demostren que el Partit Popular està totalment inhabilitat per continuar governant la nostra terra.

Les vides humanes es van perdre per una combinació explosiva: la negació de la crisi climàtica per part de PP i VOX, l'obediència als interessos de la patronal del turisme en portes d'un pont, i, també ho hem de dir, la incompetència de governants que no estan on toca quan toca i que, a més, menteixen descaradament.

Durant tot aquest any, el PP ha estat protegint, aplaudint i elogiant, tant des de València com des de Madrid, a Mazón i el seu Consell. Després de la renúncia en diferit, que es farà efectiva en breu, continua mantenint la seua condició d'aforat, que el protegeix de l'acció judicial de la jutgessa de Catarroja.

A més, el candidat a substituir-lo, serà el successor de la seua herència institucional i les seues mentides i el rehén de VOX, el partit menys votat de les Corts Valencianes però que podrà aplicar encara més les polítiques que ens han portat fins ací i que només tenen com a objectiu la destrucció del nostre poble. Amb «Juanfran» Pérez Llorca, tindrem un president continuïsta decidit als despatxos de Madrid i d'esquenes a la ciutadania.

Davant d'açò, la Intersindical València exigim:

- Que Carlos Mazón renúncie de manera immediata a la seua acta de diputat i, per tant, perda l'aforament i es pose a disposició de la justícia.
- La convocatòria d'eleccions a les Corts perquè siga el poble valencià qui trie el seu present i futur.

Resolucions laborals

2. Resolució Intersindical Valenciana dona suport a la convocatòria de vaga educativa del pròxim 11 de desembre i la resta de mobilitzacions

El VII Congrés d'Intersindical Valenciana, celebrat a Gandia entre el 21 i el 23 de novembre de 2025, dona suport a la convocatòria de vaga educativa del pròxim 11 de desembre i a les mobilitzacions previstes posteriorment per tal que la Conselleria d'Educació negocie amb els sindicats millores salarials i de condicions laborals i, en concret:

- Millores salarials del professorat i el Personal d'Atenció Educativa i el Personal d'Administració i Serveis per recuperar la pèrdua de poder adquisitiu i les pagues extra completes.
- Revertir les retallades en les plantilles (especialment en FP i atenció a la inclusió) que comporten acomiadaments de professorat interí i un empitjorament de l'atenció del nostre alumnat.
- Reducció de les ràtios d'alumnat per millorar l'atenció i la qualitat de l'ensenyament.
- Reducció de la burocràcia i la sobrecàrrega de feina, que afecta la salut del professorat i equips directius i desvia l'atenció de l'objectiu principal, que és la docència.
- Millora de les infraestructures educatives i recuperació dels pressupostos retallats en aquesta partida.
- Substitució de l'actual llei de llibertat educativa per una altra que defensi el valencià.
- Millor classificació i reconeixement professional per a les companyes dels col·lectius que conformen el Personal d'Atenció Educativa i el Personal d'Administració i Serveis.

El VII Congrés d'Intersindical Valenciana exigeix a la Conselleria d'Educació l'inici immediat de les negociacions per a tractar els temes reivindicats per tal d'evitar la convocatòria de la vaga i de la resta de mobilitzacions previstes.

3. Resolució instant el govern d'Espanya a regular la jubilació parcial dels funcionàries i funcionaris públics

L'art. 67.4 de l'Estatut Bàsic de l'empleat públic, de 12 d'abril de 2007 va reconèixer el dret de jubilació parcial de les funcionàries i els funcionaris públics en establir que "procedirà la jubilació parcial, a sol·licitud de l'interessat, sempre que el funcionari reunisca els requisits i condicions establits en el Règim de Seguretat Social que li siga aplicable".

Si bé en un principi diversos Tribunals Superiors de Justícia van reconèixer tal possibilitat, posteriorment va canviar el criteri interpretant que mentre no existira un desenvolupament reglamentari, propi i específic per al personal funcionari, no seria possible accedir a la jubilació parcial. I així ho va establir finalment el Tribunal Suprem en la seua Sentència d'11 de març de 2013, dictada en recurs de cassació per a la unificació de la doctrina.

És més, l'RD-llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per a garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, va derogar l'art. 67.4 del *EBEP, eliminant definitivament aquesta modalitat de jubilació per a les persones funcionàries.

Segons la *EPA el nombre d'empleats públics va créixer de manera important entre l'última meitat de la dècada dels 80 i la primera meitat dels 90. El resultat és que, encara que un bon nombre de persones funcionàries compta amb una mitjana de 40 anys de serveis i més de 60 anys d'edat, no pot accedir a la jubilació parcial, ni tampoc a la jubilació anticipada per la important pèrdua de poder adquisitiu que està última comporta.

A més l'accés a la jubilació parcial permetria no sols el rejuveniment de les plantilles i l'accés a l'ocupació pública d'un bon nombre de joves, sinó també un important estalvi econòmic per a l'Administració (triennis, carrera professional, etc.).

Hui dia continua sent una reivindicació del conjunt del funcionariat que resulta discriminat respecte a la resta d'empleats públics i de treballadors per compte d'altri als quals és aplicable l'Estatut dels Treballadors. Aquesta reivindicació s'ha vist reforçada després del "acord marc per a una Administració del segle XXI" (BOE 17-11-2022).

El citat Acord arreplega expressament al punt tercer que "igualmente es procedirà a la derogació de la supressió de la jubilació parcial com una de les modalitats de jubilació del personal funcionari establides article 67 del TREBEP."

Perquè han transcorregut quasi tres anys des de la seua signatura i els pseudo-sindicats segueixen sense exigir el compliment de l'acord que ells mateixos van signar (en precampanya electoral) i no s'ha produït aquesta derogació, i

Perquè no volem que quede en una mera declaració d'intencions amb la pretensió de buscar un rèdit electoral tant en les eleccions polítiques, com en les sindicals, des del VII *CONGRÉS DE LA INTERSINDICAL VALENCIANA:

1.- Instem el Govern d'Espanya que, de manera urgent, procedisca a la modificació del precepte indicat i al desenvolupament reglamentari necessari que permeta la jubilació parcial dels funcionaris i funcionàries que reunisquen els requisits i condicions establits en el règim general de la seguretat social.

2.- Instem les organitzacions sindicals signants del citat "acord marc" al fet que exigisquen el

compliment dels acords adoptats.

I, finalment, “la potenciació de l'adopció d'eines i una cultura de la planificació per a una millor gestió dels recursos humans”. Des del nostre punt de vista el compliment d'aquesta mitjana exigeix la immediata retirada de la taxa de reposició regulada en les lleis de pressupostos generals de l'estat i l'obligació d'oferir totes les places vacants i estructurals durant l'any següent, així com una nova regulació dels nomenaments interins per programes.

En aquest sentit, el VII CONGRÉS DE LA INTERSINDICAL VALENCIANA, acorda:

Exigir al Govern d'Espanya l'adopció de les mesures corresponents per a la reducció de la temporalitat en les diferents Administracions Públiques que contemple:

- 1.- L'eliminació de la taxa de reposició establida en les lleis de pressupostos generals de l'estat.
- 2.- L'obligació d'oferir totes les places vacants, i les estructurals, en el termini màxim d'un any.
- 3.- La limitació dels nomenaments interins per programes per a evitar la seua utilització en frau de llei.

4. Resolució agents forestals ley 4-2024

La Llei 4/2024, de 8 de novembre, bàsica d'agents forestals i mediambientals, estableix el règim jurídic bàsic de les persones funcionàries que tinguen la condició d'agents forestals i mediambientals, sense perjudici de la seua dependència, adscripció i denominació corporativa específica que establisquen les respectives administracions de les quals depenguen.

La Llei considera agents forestals i mediambientals a aquelles persones adscrites a les diferents administracions públiques que, amb independència de la denominació específica, tinguen encomanada, entre altres funcions que es detallen en l'article 4, la tutela de la seguretat ambiental mitjançant l'acompliment de les funcions de vigilància, policia i custòdia dels béns jurídics de naturalesa forestal i mediambiental.

A més la Llei els reconeix la condició d'agent de l'autoritat, policia administrativa especial i de policia judicial, els faculta per a utilitzar els mitjans tècnics i operatius necessaris per al compliment de les seues funcions, i els habilita per a portar mitjans de defensa.

La Llei modifica l'art. 172.2 del text refós de les disposicions legals vigents en matèria de Règim Local, aprovat pel reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, incloent-hi una nova “classe” en la Subescala de Serveis Especials, com és la de “Agents Forestals i Mediambientals”.

Així mateix, la Llei permet l'accés de les i els agents forestals i mediambientals a un règim de jubilació en el qual s'apliquen els coeficients reductors de l'edat de jubilació, regulats en un Reial decret.

En compliment d'aquesta previsió s'ha aprovat el Reial decret 919/2025, de 15 d'octubre, pel qual s'estableix el coeficient reductor de l'edat de jubilació en favor d'agents forestals i mediambientals al servei de les administracions públiques.

Finalment, la Disposició Final Quarta ordena als òrgans de les administracions públiques que, en l'àmbit de les seues respectives competències, dicten les disposicions necessàries per a l'adaptació de la seua normativa específica al que es disposa en aquesta llei en el termini d'un any des de la seua entrada en vigor (aquest termini va finalitzar el passat 10 de novembre).

No obstant això, malgrat l'exposat i de la caducitat d'aquest termini, els Ajuntaments segueixen sense adaptar els seus instruments de planificació de personal a aquestes determinacions.

Per tot això, des del VII *CONGRÉS DE LA INTERSINDICAL VALENCIANA, instem els Ajuntaments del País *Valencià, al compliment del que es disposa en la Llei 4/2024, i en concret a l'adaptació de la denominació dels llocs de Guàrdia Rural i altres similars, amb independència de la seua denominació, a la denominació i funcions previstes en pròpia Llei.

5. Resolució per la reducció de la temporalitat en les administracions públiques

La problemàtica de la temporalitat en les nostres Administracions Públiques s'ha convertit en un problema estructural que és necessari abordar de manera eficaç.

L'objectiu de la Llei 20/2021, de 28 de desembre, de mesures urgents per a la reducció de la temporalitat en l'ocupació pública, era situar la taxa de temporalitat estructural per davall del 8% en el conjunt de les Administracions Públiques espanyoles, actuant, en tres dimensions.

La primera d'elles va ser "l'adopció de mesures immediates per a remeiar l'elevada temporalitat existent", no obstant això el pegat que ha suposat l'aplicació de la Llei 20/2021 no ha solucionat la problemàtica; és cert que en moltes Administracions Públiques ha permés l'estabilització d'un bon percentatge de personal temporal, però la taxa de temporalitat continua sent molt alta: la seua reducció per davall del 8% continua sent una utopia.

La segona, "l'articulació de mesures eficaces per a previndre i sancionar l'abús i el frau en la temporalitat a futur". Transcorreguts quasi 4 anys des de la seua implantació les mesures adoptades han sigut del tot ineficaços.

6. Resolució sobre l'increment de retribucions de les i els empleats públics de l'any 2025

Quan ja han transcorregut quasi 11 mesos de l'any 2025 els mal anomenats “agents socials” comencen una campanya de mobilitzacions, i negociacions amb el Govern per a exigir l'increment de retribucions de les empleades i els empleats públics per a l'any 2025

Demanen negociar la pujada de sou pendent per a revaloritzar els sous públics; diuen que en els tres últims anys hem perdut 8'5 punts de poder adquisitiu. Però no diuen que eixa pèrdua de poder adquisitiu és una conseqüència de l'acord que ells mateixos van signar amb el Govern l'any 2022 “per a l'Administració del segle XXI”

Tampoc diuen que en els últims quinze anys hem perdut més d'un 20% de poder adquisitiu a conseqüència dels pèssims acords que van signar eixos pseudo-sindicats.

No es necessita molta explicació per a comprendre que aquesta situació és insostenible i que no podem pagar-ho sempre els mateixos, tant en èpoques de bonança com de crisi econòmica.

Finalment sembla que es conformaran amb l'11% per al quadrienni 2025-2027. NO ÉS SUFICIENT, és necessari que els futurs acords contemplen increments mínims iguals a l'IPC, com es fa amb el col·lectiu de persones jubilades.

En conseqüència el VII CONGRÉS DE LA INTERSINDICAL VALENCIANA, acorda:

Dirigir-se al Ministeri de Transformació Digital i de la Funció Pública i a la Presidència del Govern exigint que s'adopten les mesures pressupostàries oportunes perquè al més prompte possible s'acorde una pujada salarial per al present exercici 2025 i successius que contemple un increment mínim igual a l'IPC, més un 2% anual per a compensar la pèrdua de poder adquisitiu dels últims 15 anys.

7. Resolució contra la repressió sindical i social: per la derogació de la Llei Mordassa i la defensa dels drets fonamentals

La repressió contra el moviment sindical i els moviments socials continua sent alarmant. Les actuacions policials durant la vaga general del 29 de maig —convocada pel sindicalisme alternatiu i combatiu— i durant les mobilitzacions en solidaritat amb Palestina han posat de manifest un desplegament desproporcionat de les forces de seguretat de l'Estat. Identificacions massives, detencions i retencions injustificades, registres arbitraris i actuacions policials desmesurades s'han convertit en pràctiques habituals, vulnerant drets

fonamentals.

Lluny de detindre's ací, aquesta ofensiva repressiva s'està traduint ara en sancions administratives que pretenen acoquinar i desmobilitzar als qui exerceixen lliure i legítimament el seu dret de protesta. Un exemple recent són les multes imposades a diverses persones que van participar en la vaga general del 29 de maig al País *Valencià per a exigir la dimissió de Mazón, entre les quals es troba el nostre company Vicent *Maurí Genovés, sancionat amb una multa de 601 euros, acusat simplement d'exercir el seu dret de manifestació i de negar-se a permetre que aquest fora vulnerat. Aquest cas no és una excepció: forma part d'una estratègia sostinguda de criminalització del sindicalisme combatiu i de la protesta social.

Per tot això, el VII Congrés de la Intersindical Valenciana, celebrat a Gandia, exigeix la derogació immediata de la Llei Mordassa —instrumente clau en la vulneració sistemàtica de drets i llibertats públiques—; la fi de la fustigació, la persecució i la repressió contra el moviment sindical i els moviments socials; la retirada de totes les sancions administratives imposades per participar en mobilitzacions, vagues o protestes legítimes; l'excarceració de totes les persones activistes empresonades injustament per defensar drets socials, laborals i democràtics; i canvis legislatius urgents que garantisquen el ple exercici dels drets de reunió, manifestació, llibertat sindical i participació política, sense por a represàlies.

La protesta no és un delicta. L'organització sindical no és una amenaça. Defensar drets mai pot ser motiu de persecució. Enfront dels qui pretenen silenciar-nos mitjançant multes, intimidació o violència institucional, reafirmem el nostre compromís amb la justícia social, la democràcia real i la defensa ferma de les llibertats. Sense drets no hi ha llibertat; sense llibertat, no hi ha dignitat.

8. Treballadors de Ford Alemanya i València reclamen junts ocupació digna i futur per a les Plantilles

Intersindical Valenciana ICS exigeix càrrega de treball i ocupació estable per a les Factories d'Almussafes i Colònia.

La incertesa laboral i la falta d'inversions clares per part de la direcció de Ford mantenen en suspens a les plantilles europees. Des de STM-Intersindical Valenciana exigim fets i no promeses per a garantir l'ocupació i el futur industrial d'Almussafes.

Representants d'Intersindical Valenciana ICS-STM han visitat la planta de Colònia per a compartir experiències amb les i els companys alemanys i posant en comú els problemes que ens afecten: promeses incomplides, retallades, vulneració de drets, i la mateixa classe

treballadora suportant les conseqüències de decisions corporatives preses lluny de les fàbriques.

En Ford Europa, els treballadors de Colònia i Almussafes comparteixen una mateixa preocupació: el futur de l'ocupació i l'absència d'un pla real d'inversions. A Alemanya, la plantilla ha passat de 22.000 a 7.500 persones després de successives reestructuracions. I a València, de més de 9.000 en 2015 a poc més de 4.000, amb prop d'un miler en ERTO permanent. I amb tot això, amb l'amenaça d'un altre ERE per a l'any que ve.

Mentrestant, la direcció continua alimentant la incertesa amb anuncis buits. La plantilla valenciana segueix sotmesa a l'últim conveni que va signar UGT i l'Empresa, amb els quasi quatre anys de congelació salarial, fruit de l'acord d'electrificació que prometia càrrega de treball.

Però la realitat és clara: cap dels vehicles elèctrics actuals de Ford Puma, Mustang, Explorer, Capri, Tourneo Custom, Courier o Transit Custom— es fabrica a Almussafes.

Una Plantilla que pateix una congelació salarial, amb l'IPC publicat a data d'aquest mes d'octubre, que es tradueix en una pèrdua de poder adquisitiu del 15,95%. I amb aquesta situació, se'ns demana "paciència" i compromís. És per això, que des de *STM denunciem la falta de transparència i reclamem un pla de futur que garantisca ocupació estable i condicions dignes. No es pot continuar jugant amb el manteniment de milers de famílies ni amb el teixit industrial valencià.

Per això, en aquest Congrés, exigim:

- Inversions reals que asseguruen el futur de totes les plantes europees .
- Transparència cap a la plantilla i un pla de futur que garantisca una ocupació estable i amb condicions dignes
- Recuperar el poder adquisitiu, tornant a la senda de l'IPC i compensant el 15,95% d'increment salarial no aplicat durant els últims 4 anys per l'incompliment de l'acord de l'electrificació.

9. Resolució per la recuperació de les pagues extres íntegres

L'any 2010 els nostres salaris van ser reduïts entre un 5 i un 10%; entre altres retallades es va rebaixar l'import del salari base i dels triennis que el conjunt de les persones ocupades públiques percebia en cadascuna de les pagues extraordinàries.

No podem oblidar que les empleades i els empleats públics contribuïm a l'eixida de la crisi financera "prestant" a l'Estat també la nostra paga extra de nadal de l'any 2012.

Aquesta "contribució a l'Estat" es manté hui dia; malgrat el creixement econòmic són ja 16 anys de retallades i 32 pagues extraordinàries reduïdes.

El Govern ha de restituir, d'una vegada, el dret que ens va ser arrabassat i que suposa, any rere any, una reducció més del nostre poder adquisitiu.

Per tot això, el VII CONGRÉS DE LA INTERSINDICAL VALENCIANA, acorda:

Exigir al Govern la restitució de les pagues extraordinàries íntegres, iguals en el seu import a una mensualitat del total de les retribucions bàsiques i complementàries, així com una compensació econòmica pel detriment patit en els últims 16 anys.

Resolucions ecosocials

10. Resolució per la crisi ecològica i salut humana

Resolució del VII Congrés d'Intersindical Valenciana presentada per Intersindical Salut. La crisi ecològica global ha deixat de ser un horitzó abstracte per a convertir-se en un determinant directe i quotidià de la salut humana.

Els éssers humans som ecodpendents: la nostra salut depén de l'estabilitat climàtica, de la qualitat de l'aire, de l'aigua i dels sòls, i de l'equilibri de la biosfera. Quan aquests sistemes s'alteren, també s'alteren les condicions biològiques i ambientals que permeten mantindre la salut.

Aquesta deterioració no és un procés natural, sinó conseqüència directa de les activitats humanes, especialment del model econòmic capitalista basat en el creixement il·limitat, l'ús intensiu de materials i energia i l'explotació extractiva d'ecosistemes. Aquest model està modificant el clima, reduint la biodiversitat i alterant cicles biofísics essencials.

La pèrdua de biodiversitat i la fragmentació d'hàbitats incrementen la probabilitat de salts zoonòtics. El model agroalimentari intensiu i globalitzat, juntament amb l'avanç de l'extractivisme, augmenta el contacte entre fauna silvestre, ramaderia industrial i éssers humans, facilitant la circulació i emergència de nous patògens.

Actualment, s'han superat 7 dels 9 límits planetaris, la qual cosa accelera processos que tenen repercussions sanitàries directes: estrés tèrmic, reducció de qualitat de l'aire, alteració de cicles hidrològics, expansió de vectors i més inestabilitat climàtica.

La contaminació atmosfèrica és un factor de risc major per a malalties cardiovasculars (inclòs l'ictus), malalties respiratòries, càncer i alteracions del desenvolupament infantil. A

Europa causa centenars de milers de morts prematures cada any.

La contaminació química, inclosos els pesticides i els disruptors endocrins, està associada a alteracions del sistema hormonal, efectes en la fertilitat, alteracions del neurodesenvolupament i disfuncions immunològiques.

La intensificació de fenòmens climàtics extrems —onades de calor, pluges torrencials i inundacions, incendis forestals, sequeres prolongades i les elevades temperatures de mars i oceans— està afavorint l'expansió de zoonosi i l'aparició de malalties tropicals en regions on abans no eren presents. A més, aquests esdeveniments augmenten la mortalitat directa, des dels ofegaments fins a les morts per colp de calor.

En aquest context, la salut no pot entendre's deslligada de les estructures socials i ecològiques que la sostenen, sinó que ens obliga a integrar la ecodpendència en tota política de salut pública.

La crisi ecològica no és simplement una crisi ambiental, és una crisi de salut pública, una crisi política i social que comporta grans riscos comunitaris per als quals el sistema sanitari encara no està preparat.

Per tot això, Intersindical Valenciana defensa:

1. Advocar per un sistema sanitari públic, universal i plenament finançat, capaç de respondre als impactes sanitaris actuals i futurs derivats de la crisi ecològica, prioritant la prevenció, la vigilància epidemiològica i la salut comunitària.
2. Exigir polítiques de mitigació i adaptació al canvi climàtic que posen la vida en el centre: reducció dràstica d'emissions, transició energètica justa i protecció dels ecosistemes.
3. Impulsar plans de salut laboral enfront de riscos climàtics, incloent-hi protocols per a esdeveniments climàtics extrems com a pluges torrencials, onades de calor, exposició a contaminants, malalties vectorials i efectes psicològics associats a aquests esdeveniments extrems.
4. Promoure un model agroalimentari sostenible, basat en la sobirania alimentària, la reducció de la ramaderia industrial i el foment de pràctiques agroecològiques que protegeixen la biodiversitat.
5. Reclamar infraestructures resilents i adaptades: hospitals i centres de salut preparats per a onades de calor, inundacions i talls energètics.
6. Exigir una estratègia autonòmica de vigilància de zoonosi i malalties emergents, amb recursos suficients i coordinació entre salut pública, salut ambiental i veterinària.

7. Incorporar la justícia climàtica i l'educació ecosocial en l'acció sindical, entenent que la defensa de les condicions laborals està intrínsecament lligada a la defensa del territori i del dret col·lectiu a un entorn saludable.

8. Participar activament en aliances comunitàries i moviments per la transició ecològica justa, enfortint la dimensió social i democràtica de l'adaptació climàtica.

Intersindical Valenciana es compromet a situar la justícia climàtica en el centre de la seua acció sindical. Defensar els drets laborals, els serveis públics i la dignitat de la vida passa necessàriament per enfrontar les causes estructurals que posen en risc la salut humana.

11. Per una major protecció de les menors víctimes de violència masclista i d'agressions sexuals

Intersindical Valenciana, fidel al seu compromís feminista, de defensa dels drets humans i de protecció de la infància, expressa la seua profunda preocupació davant la situació d'indefensió que pateixen moltes menors víctimes d'agressions sexuals i les seues famílies.

Els procediments judicials lents, rígids i massa sovint ineficients generen un context de vulnerabilitat i desprotecció. Les famílies es troben sense informació suficient, sense un acompanyament real i amb càrregues emocionals i econòmiques afegides per poder defensar les seues filles, mentre l'agressor pot continuar delinquant fins que la justícia arriba.

A més, la manca de conseqüències per a aquelles persones acusades que no compareixen reiteradament als judicis, la dificultat per accedir a assistència jurídica pública especialitzada i la inexistència de protocols efectius de coordinació institucional generen una revictimització constant i una dolorosa sensació d'abandó per part de les institucions públiques.

Intersindical Valenciana considera intolerable que el sistema judicial i administratiu no garantisca una protecció real i integral per a les xiquetes i adolescents que han patit agressions sexuals.

Per això, reivindiquem:

- Una reforma urgent dels protocols judicials, en delictes d'agressions sexuals contra menors perquè la incompareixença de l'acusat tinga conseqüències automàtiques, contundents i immediates.
- L'acceleració de tots els procediments judicials relacionats amb agressions sexuals a menors, establint terminis màxims i mecanismes d'agilització que impedisquen mesos o anys d'espera.

- Assistència jurídica gratuïta, pública i especialitzada per a la víctima i la seua família des del primer moment, garantint que reben informació contínua i que no queden en inferioritat respecte a l'agressor.
- Mesures de protecció reforçades, incloent ordres d'allunyament amb seguiment efectiu, sistemes d'alerta i mesures cautelars més estrictes en casos de risc d'una nova agressió.
- La creació i desplegament real d'un equip interdisciplinari públic, format almenys per professionals de psicologia, treball social, educació social, medicina, orientació educativa i assessorament legal, que:
- Atenga als menors i la seua família des d'una perspectiva holística, evite la revictimització i la repetició del relat, garantisca un acompanyament emocional i psicològic adequat, facilite processos de reparació emocional i oferisca seguiment continuat abans, durant i després del judici.
- La creació de circuits estables de coordinació entre aquest equip interdisciplinari i els serveis socials, els centres educatius i l'Administració de justícia, per evitar buits d'informació i garantir una actuació coherent i ràpida.
- El seguiment efectiu de la indemnització econòmica perquè l'Administració supervise que es compleixen les responsabilitats civils, evitant que les famílies hagen de lluitar soles per reclamar allò que els correspon.
- Una inversió pública estable i suficient que assegure que cap família queda desprotegida, que cap víctima queda sola i que el sistema públic és capaç de donar resposta real, humana i efectiva a una problemàtica tan greu.

Per tot açò Intersindical Valenciana reafirma el seu compromís indeclinable amb la defensa dels menors i amb la lluita contra totes les formes de violència masclista.

Exigim a les institucions que actuen amb responsabilitat, valentia i celeritat per garantir una protecció real i efectiva per a totes les víctimes.

Resolucions internacionals

12. Resolució amb motiu dels dos treballadors morts a Astúries

A conseqüència del gravíssim accident laboral a la mina subterrània de Vega de Rengos, al concejo asturià de Cangas del Narcea, gestionada per l'empresa TYC Narcea, han resultat morts dos treballadors després d'un esllavissament a l'interior de l'explotació. A diferència del cas dels 5 morts de Zarréu, la mina de Vega de Rengos comptava, en la data de l'esllavissament, amb la llicència reactivada i els permisos administratius en regla.

Precisament per això, aquest accident torna a posar de manifest que la sinistralitat laboral no

és una simple suma de “fatalitats” o “errors humans”, sinó el resultat d’un model productiu en què la pressió per la rendibilitat, la precarietat, la subcontractació, la intensificació dels ritmes i la insuficiència de mitjans de prevenció situen la classe treballadora en una situació de vulnerabilitat permanent, fins i tot quan “formalment” es compleixen els requisits legals mínims.

El fet que una explotació que acaba de superar controls administratius i tècnics pugui registrar, al poc de temps, un esclavissament mortal obliga a qüestionar no sols l’actuació de l’empresa, sinó també la suficiència de la normativa, l’abast real de les inspeccions i la responsabilitat dels poders públics a l’hora d’autoritzar, supervisar i, si escau, paraitzar l’activitat si aquesta suposa un perill per la salut o la vida.

En aquest context, volem subratllar el paper fonamental de la Brigada de Salvament Miner i del conjunt d’equips d’emergència, que novament s’han jugat la vida per intentar rescatar els seus companys, alhora que pateixen retallades, impagaments i manca de reconeixement i de mitjans, també conseqüència de les polítiques d’ajust i privatització.

Per tot això, el Congrés de la Intersindical Valenciana ACORDA:

Expressar la nostra solidaritat i suport a les famílies, amistats i companys dels dos miners morts.

Exigir una investigació immediata, rigorosa, independent i transparent sobre les causes de l’accident de Vega de Rengos, amb participació efectiva de la representació de les treballadores i treballadors, que analitze tant els aspectes tècnics com l’organització del treball, els ritmes de producció, la cadena de subcontractació, la formació en prevenció i el paper de les administracions competents.

Reclamar la depuració de responsabilitats empresarials i institucionals allà on siga necessari.

13. Resolució en suport al poble Cubà i contra el bloqueig

Davant les noves maniobres dels Estats Units per desacreditar Cuba i condicionar la votació a l’ONU sobre el bloqueig, el VII Congrés de la Intersindical Valenciana expressa el seu total rebuig a aquestes pràctiques de pressió i ingerència que vulneren el dret internacional i la sobirania dels pobles.

El bloqueig econòmic, comercial i financer imposat a Cuba és una mesura inhumana i injustificable que ha provocat greus conseqüències socials i econòmiques. Malgrat això, el poble cubà continua resistint amb dignitat i mantenint un compromís exemplar amb la solidaritat, la justícia social i la pau.

Intersindical Valenciana reitera la seua solidaritat amb Cuba i amb el seu poble, que lluiten cada dia contra una política que la major part de la comunitat internacional ha condemnat reiteradament.

Exigim l'alçament immediat del bloqueig i el respecte a la sobirania de Cuba.

14. Resolució de suport al poble sahrauí i a la seua justa causa

Des del CAT Intersindical Valenciana, en el VII Congrés celebrat els dies 21, 22 i 23 de novembre a Gandia, renovem la nostra posició de suport i solidaritat amb la lluita del poble sahrauí i la seua justa causa, així com el nostre suport constant a la Unió General de Treballadors de Saguia el-Hamra i Ríó de Oro i al Front Polisario, únic representant legítim del poble sahrauí.

Fem una crida a la necessitat de respectar la legalitat internacional i renovem el nostre compromís permanent amb la causa del poble sahrauí, que continua patint l'ocupació des de fa més de cinquanta anys. Així mateix, alertem sobre qualsevol intent de consagrar una situació que aniria en contra dels principis i resolucions de les Nacions Unides, que apel·len a la descolonització del Sàhara Occidental i a permetre al poble sahrauí exercir el seu dret a l'autodeterminació.

Exigim:

- L'aplicació de les disposicions de la legalitat internacional i el dret dels pobles a l'autodeterminació.
- La fi de la colonització del Sàhara Occidental ocupat i el cessament del saqueig de les riqueses del poble sahrauí, saqueig que vulnera les decisions del Tribunal Europeu, que declara nul qualsevol acord comercial que incloga el Sàhara Occidental.
- Que el govern espanyol assumisca les seues responsabilitats legals i històriques envers el poble sahrauí i revise les seues posicions, que contradiuen la legalitat internacional i contribueixen a consagrar l'ocupació il·legal del Sàhara Occidental.
- Que la Unió Europea interrompa el saqueig dels recursos del poble sahrauí i derogue tots els acords comercials amb el Marroc que incloguen el Sàhara Occidental ocupat.
- Que es respecten els drets humans al territori ocupat del Sàhara Occidental i que s'alliberen totes les persones preses polítiques sahrauís de les presons marroquines, en particular els presos d'Akdim Izik, que pateixen malalties i dures condicions de tortura a les presons de l'ocupació marroquina.
- Que el Consell de Seguretat de les Nacions Unides respecte el dret inalienable del poble sahrauí a l'autodeterminació i a la independència, un dret irrenunciable que no prescriu ni pel temps ni pels interessos econòmics i polítics d'alguns Estats que intenten imposar

una situació de fet rebutjada pels sahrauís i que contradiu els principis de justícia i els drets dels pobles.

Renovem la nostra posició de suport a la lluita del poble sahrauí fins a la consecució de la sobirania en un país lliure, on les i els sahrauís puguen expressar les seues esperances i aspiracions de construcció i prosperitat, per un món d'estabilitat, pau, democràcia i llibertat.

15. Resolució en suport al poble kurd i per l'alliberament d'Öcalan

Des del VII Congrés de la Intersindical Valenciana ens sumem a la crida internacional per l'alliberament d'Abdullah Öcalan i per una solució democràtica i justa al conflicte kurd.

Öcalan, que ha dedicat la seua vida a la lluita per la llibertat del poble kurd i pels drets dels pobles oprimits, continua sent una veu fonamental per a la pau i la convivència a l'Orient Mitjà. Malgrat dècades d'aïllament i repressió, ha defensat sempre el diàleg, l'organització popular, l'alliberament de les dones i un model social basat en la democràcia local, l'ecologia i la justícia social.

El seu empresonament i la persecució del moviment kurd formen part d'una política autoritària que nega els drets nacionals, sindicals i socials. Davant d'això, considerem imprescindible una solució política i negociada, que reconega el dret del poble kurd a decidir el seu futur i a viure en llibertat i pau.

Denunciem també el silenci i la passivitat de les institucions europees, que miren cap a un altre costat mentre es vulneren drets humans fonamentals. Europa no pot continuar sent còmplice de la repressió turca ni dels atacs contra el moviment kurd i les seues organitzacions democràtiques.

Ens solidaritzem amb les persones i col·lectius de tot el món que, des de Kurdistan, continuen treballant per la pau, la igualtat i la llibertat. El seu exemple ens recorda que la lluita dels pobles és la mateixa arreu del món: contra l'opressió, l'autoritarisme i la injustícia.

Per tot això, exigim:

- La llibertat immediata d'Abdullah Öcalan i de totes les persones preses polítiques kurdes.
- El reconeixement dels drets del poble kurd i una solució política i democràtica al conflicte.
- El fi de la repressió i del suport europeu a la política autoritària de Turquia.

Des de la nostra tradició sindical i solidària, reafirmem el nostre compromís amb els valors de la pau, la llibertat i la dignitat dels pobles.

Llibertat per a Öcalan!

Llibertat per al poble kurd!

Visca la solidaritat internacionalista!

16. Intersindical amb el poble palestí

Després de quasi 80 anys d'ocupació, el sionisme no ha deixat de vulnerar el dret internacional i les múltiples resolucions de l'ONU.

Després de quasi 80 anys d'ocupació, el sionisme no ha deixat d'ocupar i arrasar terres i de destruir cases i collites, ni tampoc de segrestar xiquetes i xiquets o d'empresonar, torturar i assassinar impunement en les seues presons.

Després de quasi 80 anys, el sionisme no ha deixat d'implementar mesures que impedeixen al poble palestí somiar amb una mínima possibilitat d'un futur en pau.

Després d'aquests quasi 80 anys en què al sionisme se li va permetre tots els excessos i barbaritats, hui se senten lliures per a cometre un genocidi a la vista de tot el món, lliures per a arrasar la pràctica totalitat dels habitatges i infraestructures de Gaza, lliures per a assassinar i destruir a Cisjordània, Líban, Síria, Iemen, l'Iran o on al genocida se li antulle.

Per tot això, per la llibertat i la vida del poble palestí, per la Justícia i per tot el que suposa i suposaria per a la humanitat que una cosa tan extremadament greu quedara impune, aquest VII congrés exigeix:

- Al govern valencià, que condemne de manera contundent el genocidi que aquesta comente el govern sionista israelià, i que trenque qualsevol tipus de contacte amb els genocides.
- Al govern espanyol, que garantisca un boicot total d'armes a Israel i que impedisca que s'use el territori estatal per a qualsevol escala de vaixells o avions amb destinació a alimentar el genocidi. A més, que adopte totes les iniciatives polítiques possibles, encaminades al fet que, de manera urgent, la UE trenque qualsevol llaç i establisca un boicot total contra l'estat genocida. Així mateix, el govern espanyol ha d'impulsar mesures a nivell global per a forçar resolucions encaminades a globalitzar eixe boicot i a perseguir judicialment els criminals genocides. Mesures que forcen la llibertat de les preses i presos palestins, els retornen les seues terres i reconstruïsquen tot el destruït.

Per la Justícia i la Humanitat: viva Palestina Lliure!